

efter forhandling med udvalget finder det påkrævet, kan forelægges for rigsdagen til gennemførelse ved særlig lov.

I § 5, 2. pkt., er indsat en bestemmelse, der skal sikre, at inderzonerne til enhver tid er tilstrækkelig store til at dække efterspørgslen efter byggegrunde og andre arealer til den bymæssige udvikling.

I ændringsforslaget har man udvidet kredsen af de bygninger og anlæg, der kan etableres i mellemzoner og yderzoner uden tilladelse af byudviklingsudvalgene, idet der dog stadig kun er tale om byggeri, der ikke har karakteren af bymæssig bebyggelse.

Specielt vedrørende kolonihavehuse er opførelsen betinget af, at der tinglyses deklaration om, at ejendommene kun må bebos i tiden fra 1. maj til 30. september og kun under forudsætning af, at brugeren har helårsbeboelse andetsteds.

Der er enighed om, at rådighedsindskrænkninger af den bl. a. i byplanloven og bygningslovgivningen omhandlede karakter ikke bør give grundejerne adgang til erstatning, hvilket da heller ikke er tilfældet. Det må imidlertid befrygtes, at der efter de i lovforslaget anførte bestemmelser vil kunne opstå tilfælde, hvor det vil virke ubilligt overfor en grundejer, om der ikke ydes ham erstatning i anledning af hans ejendoms inddragelse under mellem- eller yderzoner, selv om de indskrænkninger i hans ejendomsret, der herved bliver tale om, kun fastsættes for et begrænset tidsrum.

Der er derfor opnået enighed om en erstatningsregel, hvorefter der af statskassen ydes en grundejer erstatning, såfremt hans ejendom skønnes at være faldet i værdi som følge af en byudviklingsplans bestemmelser. Men det fastslås udtrykkelig, at kun den af byudviklingsplanen følgende værdinedgang skal erstattes, medens rådighedsindskrænkninger iøvrigt ikke skal begrunde erstatning.

Udgangspunktet for erstatningens fastsættelse bliver herefter ejendommens værdi før gennemførelsen af en byudviklingsplan, således som denne værdi skønnes at kunne

ansættes bl. a. under hensyntagen til en rimelig og fornuftig udbygning af det pågældende område. Ved skønnet over, om der foreligger en værdinedgang som følge af en byudviklingsplan og om størrelsen af denne nedgang, skal der tages hensyn til en eventuel nedgang i de ejendommen eventuelt påhvillende skatter og afgifter m. v. Blandt andet under hensyn til, at erstatningerne skal udredes af statskassen, har man fundet det rimeligt, at den lokale vurderingskommissions afgørelse skal kunne indbringes for domstolene.

Under hensyn til denne lovgivnings særlige karakter har man ment det rigtigst at fastsætte, at loven skal forelægges til revision om 5 år.

I den nye affattelse af forslaget til ændring af byplanloven er bestemmelserne omredigeret i overensstemmelse med ændringerne i de tilsvarende bestemmelser i forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser, ligesom der er indføjet en erstatningsbestemmelse af tilsvarende indhold som i det andet lovforslag.

I det oprindelige forslag til ændring af byplanloven var foreslået en klargøring af ekspropriationsbestemmelsen i lovens § 12. Ministeren har oplyst, at hensigten har været nærmere at præcisere muligheden for ekspropriation til boligbyggeri, og har i så henseende anført, at højesteret i en den 5. februar 1948 afsagt dom i en sag, der var anlagt mod Frederiksberg kommunalbestyrelse, har tiltrådt en af kommunen foretaget ekspropriation af et garageanlæg ved Frederiksberg Allé, der var foretaget for at få gennemført en samlet privat boligbebyggelse på de bomberamte ejendomme ved Maglekildevej.

Da der i udvalget har været ytret nogen betænkelighed ved at røre ved en gældende ekspropriationsbestemmelse, er der enighed om at udelade den pågældende ændring.

Det har i udvalget været drøftet, om der er anledning til at foretage ændringer i byplanlovens §§ 13, stk. 2, og 14, stk. 3, om erstatningsfastsættelse ved delekspropriation og om værdiansættelse ved en kom-